

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1970 Nr. 143

A. TITEL

*Verdrag voor de vreedzame beslechting van
internationale geschillen;
's-Gravenhage, 18 oktober 1907*

B. TEKST

De tekst van het Verdrag is bij Koninklijk besluit van 22 februari 1910 bekendgemaakt in *Stb.* 73 en is tevens geplaatst in *Trb.* 1963, 158.

Het Verdrag is op 18 oktober 1907 te 's-Gravenhage voor de volgende Staten ondertekend:

Argentinië

België

Bolivia

Brazilië ¹⁾

Bulgarije

Chili ²⁾

China

Colombia

Cuba

Denemarken

de Dominicaanse Republiek

Duitsland

El Salvador

Equator

Frankrijk

Groot-Brittannië

Griekenland ³⁾

Guatemala

Haïti
 Italië
 Japan ⁴⁾
 Luxemburg
 Mexico
 Montenegro
 het Koninkrijk der Nederlanden
 Noorwegen
 Oostenrijk-Hongarije
 Panama
 Paraguay
 Peru
 Perzië
 Portugal
 Roemenië ⁵⁾
 Rusland
 Servië
 Siam
 Spanje
 Turkije ⁶⁾
 Uruguay
 Venezuela
 de Verenigde Staten van Amerika ⁷⁾
 Zweden
 Zwitserland ⁸⁾

1) „Avec réserves sur l'article 53 alinéas 2, 3 et 4.”.

2) „Sous la réserve de la déclaration formulée à propos de l'article 39 dans la septième séance du 7 octobre de la première Commission.”.

[Het betreft hier de volgende verklaring:

„La Délégation du Chili désire faire la déclaration suivante au nom de son Gouvernement à propos de cet article. Notre Délégation au moment de signer la Convention de 1899 pour le règlement pacifique des conflits internationaux l'a fait sous la réserve que l'adhésion de son Gouvernement en ce qui concernait l'article 17 ne comprendrait pas les litiges ou questions antérieures à la célébration de la Convention.

La Délégation du Chili croit de son devoir renouveler aujourd'hui à propos de la même disposition la réserve qu'elle a déjà faite auparavant, quoiqu'il ne soit pas strictement nécessaire en vue du caractère même de la disposition.”.]

3) „Avec la réserve de l'alinéa 2 de l'article 53.”.

4) „Avec réserve des alinéas 3 et 4 de l'article 48, de l'alinéa 2 de l'article 53 et de l'article 54.”.

5) „Avec les mêmes réserves formulées par les Plénipotentiaires Roumains à la signature de la Convention pour le Règlement pacifique des conflits internationaux du 29 juillet 1899.”.

6) „Sous réserve des déclarations portées au procès-verbal de la 9e séance plénière de la Conférence du 16 octobre 1907.”.

[De Ottomaanse Delegatie heeft voorbehouden gemaakt met betrekking tot artikel 48 en artikel 53, tweede alinea. Bovendien heeft zij de volgende verklaring afgelegd:

„La Délégation ottomane déclare, au nom de son Gouvernement, qu'elle ne méconnaît pas l'heureuse influence que peuvent exercer les bons offices, la médiation, les commissions d'enquête et l'arbitrage sur le maintien des relations pacifiques entre les Etats; toutefois, en donnant son adhésion à l'ensemble du projet, elle tient à établir qu'elle considère ces moyens comme devant, rester purement facultatifs; elle ne saurait, en aucun cas, leur reconnaître un caractère obligatoire pouvant les rendre susceptibles d'aboutir directement ou indirectement à une intervention.

Le Gouvernement Impérial entend rester seul juge des cas où il croira nécessaire de recouvrir à ces différents procédés ou de les accepter sans que sa détermination sur ce point puisse être envisagée par les Etats signataires comme un acte peu amical.

Il va de soi que jamais les moyens dont il s'agit ne sauraient s'appliquer à des questions d'ordre intérieur.”.]

7) „Sous réserve de la Déclaration faite dans la séance plénière de la Conférence du 16 octobre 1907.”.

[Het betreft hier de volgende verklaring:

„Rien de ce qui est contenu dans cette Convention ne peut être interprété de façon à obliger les Etats-Unis d'Amérique à se départir de leur politique traditionnelle, en vertu de laquelle ils s'abstiennent d'intervenir, de s'ingérer ou de s'immiscer dans les questions politiques ou dans la politique ou dans l'administration intérieure d'aucun Etat étranger. Il est bien entendu également que rien dans la Convention ne pourra être interprété comme impliquant un abandon par les Etats-Unis d'Amérique de leur attitude traditionnelle à l'égard des questions purement américaines.”.]

8) „Sous réserve de l'article 53, chiffre 2°.”.

C. VERTALING

De vertaling in het Nederlands van het Verdrag is bij Koninklijk besluit van 22 februari 1910 bekendgemaakt in *Stb.* 73.

D. GOEDKEURING

Zie *Trb.* 1963, 158.

E. BEKRACHTIGING¹⁾

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel 92, tweede lid, van het Verdrag een akte van bekrachtiging te 's-Gravenhage nedergelegd:

Bolivia	27 november 1909
China	27 november 1909
Denemarken	27 november 1909
Duitsland	27 november 1909
El Salvador	27 november 1909
Mexico	27 november 1909
<i>het Koninkrijk der Nederlanden</i>	27 november 1909
Oostenrijk-Hongarije	27 november 1909
Rusland	27 november 1909

de Verenigde Staten van Amerika ²⁾	27	november 1909
Zweden	27	november 1909
Haïti	2	februari 1910
Siam	12	maart 1910
Zwitserland ³⁾	12	mei 1910
België	8	augustus 1910
Noorwegen	19	september 1910
Frankrijk	7	oktober 1910
Guatemala	15	maart 1911
Portugal	13	april 1911
Panama	11	september 1911
Japan ⁴⁾	13	december 1911
Cuba	22	februari 1912
Roemenië ⁴⁾	1	maart 1912
Luxemburg	5	september 1912
Spanje	18	maart 1913
Brazilië ³⁾	5	januari 1914
Paraguay	25	april 1933
de Dominicaanse Republiek	9	juli 1958
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brit-		
tannië en Noord-Ierland	13	augustus 1970

¹⁾ De gegevens vermeld in rubriek E van *Trb.* 1963, 158 zijn in deze rubriek opnieuw verwerkt.

²⁾ Met handhaving van het bij de ondertekening gemaakte voorbehoud; boven-dien werd bij de bekragtiging het volgende voorbehoud gemaakt:

“that the United States approves this convention with the understanding that recourse to the permanent court for the settlement of differences can be had only by agreement thereto through general or special treaties of arbitration heretofore or hereafter concluded between the parties in dispute; and the United States now exercises the option contained in article fiftythree of said convention, to exclude the formulation of the ‘compromis’ by the permanent court, and hereby excludes from the competence of the permanent court the power to frame the ‘compromis’ required by general or special treaties of arbitration concluded or hereafter to be concluded by the United States and further expressly declares that the ‘compromis’ required by any treaty of arbitration to which the United States may be a party shall be settled only by agreement between the contracting parties, unless such treaty shall expressly provide otherwise.”

³⁾ Met handhaving van het bij de ondertekening gemaakte voorbehoud.

⁴⁾ Met handhaving van de bij de ondertekening gemaakte voorbehouden.

F. TOETREDING ¹⁾

A. De volgende Staat is overeenkomstig artikel 93 tot het Verdrag toegetreden:

Nicaragua 14 februari 1910 ²⁾

¹⁾ De gegevens vermeld in rubriek F van *Trb.* 1963, 158, *Trb.* 1966, 278, en *Trb.* 1968, 59 en 116 zijn in deze rubriek opnieuw verwerkt.

²⁾ Datum van ingang.

B. De volgende Staten zijn overeenkomstig artikel 94 tot het Verdrag toegetreden:

Polen	26 mei 1922 ¹⁾
Finland	9 juni 1922 ¹⁾
Tsjechoslowakije	12 juni 1922 ¹⁾

C. De volgende Staten hebben verklaard zich partij bij het onderhavige Verdrag te beschouwen, welke verklaringen de instemming van Verdragsluitende Partijen hebben verkregen:

de Sowjet-Unie	7 maart 1955
Laos	18 juli 1955
IJsland	8 december 1955
Kambodja	4 januari 1956

D. Tijdens zijn zitting van 3 maart 1960 is na overleg met de Verdragsluitende Partijen door de Raad van Beheer van het Permanente Hof van Arbitrage besloten, dat de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden, zijnde depositaris van de Verdragen van 1899 en 1907, na 15 maart 1960 de Staten welke Lid zijn van de Verenigde Naties, maar nog niet deelnemen aan de activiteiten van het Permanente Hof van Arbitrage, zou uitnodigen zich uit te spreken over de vraag of zij zich partij beschouwen bij de Verdragen van 1899 of 1907 voor de vreedzame beslechting van internationale geschillen, of indien dat niet het geval is, of zij bereid zijn tot deze Verdragen of tot een van hen toe te treden. Dit besluit is te beschouwen als de overeenstemming bedoeld in artikel 94 van het onderhavige Verdrag.

Overeenkomstig het voorgaande zijn de volgende Staten tot het Verdrag toegetreden:

Honduras	30 januari 1962 ¹⁾
Israël	17 juni 1962 ¹⁾
Oeganda	30 april 1966 ¹⁾
Soedan	2 december 1966 ¹⁾
Libanon ²⁾	14 april 1968 ¹⁾
Malta	7 september 1968 ¹⁾
de Verenigde Arabische Republiek	4 november 1968 ¹⁾
Irak	30 oktober 1970 ¹⁾

en hebben de volgende Staten verklaard zich partij bij het Verdrag te beschouwen:

Kongo (Leopoldstad)	25 maart 1961
Kameroen	1 augustus 1961
Boven Volta	30 augustus 1961
de Oekraïne	4 april 1962
Witrusland	4 juni 1962

¹⁾ Datum van ingang.

2) Onder de volgende verklaring:

„L'adhésion du Liban aux Conventions de La Haye de 1899 et de 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux n'implique nullement la reconnaissance par lui d'Israël et ne saurait l'entraîner à l'accomplissement avec cet Etat des formalités prévues par ces deux Conventions.”.

De Regering van Israël heeft hierop verklaard bij nota van 23 april 1968:

“... that the Government of Israel has noted the political character of the declaration made by the Government of Lebanon. In the view of the Government of Israel, the declaration in question is inadmissible: the Government of Israel, therefore, formally objects to it and reserves its rights to act vis-à-vis Lebanon on a basis of strict reciprocity in the matters with which the aforesaid Conventions deal.”.

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1963, 158.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1963, 158, *Trb.* 1966, 278, *Trb.* 1968, 59 en 116.

I. Voor het op 29 juli 1899 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Verdrag voor de vreedzame beslechting van internationale geschillen zie ook *Trb.* 1970, 142.

V. Door het Bureau van het Permanente Hof van Arbitrage is in februari 1962 opgesteld een Reglement van arbitrage en conciliatie voor de beslechting van internationale geschillen tussen twee partijen, waarvan slechts één een Staat is. De Engelse en de Franse tekst van het Reglement zijn afgedrukt in rubriek J van *Trb.* 1970, 142.

Uitgegeven de vierde september 1970.

*De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.*